

KARDINALOVA HOMILIJA NA SVETKOVINU UZNESENJA BLAŽENE DJEVICA MARIJE

(Marija Bistrica, 15. kolovoza 2013.)

Čitanja: Otk 11,19a; 12,1-6a.10ab; 1 Kor 15,20-27a; Lk 1,39-56

**Dragi hodočasnici Bistričkoj Majci,
subraćo svećenici, redovnici i redovnice,
braćo i sestre u vjeri!**

1. Na današnju se svetkovinu diljem naše Domovine, diljem svijeta, hrvatski katolici rado okupljaju na slavlja, osobito u marijanskim svetištima. Mnoštvo hodočasnika u radosti slavi Boga i zahvaljuje Blaženoj Djevici Mariji. Onaj tko traži razloge, pitajući hodočasnike zašto odlaze na put, zašto se odriču udobnosti i prihvaćaju napore hodočašća, dobiva odgovore koji u najdubljem sloju očituju vjeru. Jednako se tako ne može previdjeti da je očitovanje vjerničkoga stava iznimno snažno upravo u marijanskim svetištima, jer se u njima na blizak način spajaju sve značajke ljudskoga života koji izvire iz Boga i kojemu je cilj zajedništvo s njime. U proslavi Uznesenja Marijina u nebo osjećamo radost te cjeline koja je vidljiva svjetlom vjere, koja nam je darovana.

Braćo i sestre u vjeri, u ovom trenutku među nama živo osjećamo duhovnu prisutnost Presvete Bogorodice Marije. To je majčinska, bliska prisutnost. Marija je Isusa pratila na njegovom zemaljskom putu. Ona je, kako kaže Drugi vatikanski koncil, »koračala naprijed u hodu vjere te je svoju sjedinjenost sa Sinom vjerno održala sve do križa« (LG 58). A pošto je dovršila tijek zemaljskoga života, tijelom i dušom je bila uznesena u nebesku slavu. U Godini vjere želimo se ugledati na Mariju putnicu koja slijedi Isusa Krista i predhodi svima nama na putu vjere.

U ovoj smo Godini vjere u tome smislu primili dragocjeni papin dokument, encikliku *Lumen fidei* – Svjetlo vjere. Već i sam tijek njezina nastanka pobuđuje pozornost, jer ju je započeo pisati papa Benedikt XVI., a dovršio papa Franjo, koji ju je i objavio na svetkovinu svetih apostola Petra i Pavla, 29. lipnja 2013. godine. Taj slijed i povezanost otkriva ljepotu vjere koja se naviješta i nastoji prenijeti iz naraštaja u naraštaj, a ujedno Crkvu trajno upućuje na istinu da živi od vjere, da smo svi mi vjernici, u bilo kojoj službi i poslanju, nošeni istom snagom u raznim vremenima i okolnostima. Naime, Petrov je nasljednik jučer, danas i sutra, i uvijek, pozvan učvršćivati svoju braću i sestre u vjeri, u onome blagu vjere što ga Bog daje svakom čovjeku kao svjetlo na njegovu putu.

Braćo i sestre, rado vas potičem da sami, u obiteljima, osobito s mladima, u župnim i drugim zajednicama, pročitate što je sadržano u tome papinom pismu koje se bavi ključnim pitanjem ljudskog života – vjerom.

2. Enciklika *Lumen fidei* – Svjetlo vjere podijeljena je u četiri dijela u kojima se lijepo oslikava stvarnost naše vjere. Kao voditeljicu pred sobom možemo imati Blaženu Djevicu Mariju, koja je blažena što povjerova da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina (usp. Lk 1, 45). Osjećamo da nas Ona, proslavljena u nebu, prati na našim putovima kroz nejasnoće i teškoće. Moleći njezin zagovor molimo da nam budu vidljiviji tragovi njezine vjere, po kojoj je Bog započeo djelo Utjelovljenja i Otkupljenja; po kojoj je ljudska slabost postala novom snagom. Njezina nam vjera govori o susretu i Božjoj blizini, da bismo lakše razumjeli i živjeli dane i godine u otajstvu Crkve, Kristova tijela i njegove ljubavi u svijetu.

Sabrani u svetištu Majke Božje Bistričke, kao i drugi vjernici na drugim mjestima, mi živimo iskustvo svoje vjere, ali ujedno smo i znak te vjere, duboko utkane u ljudsku zbilju, u naš narod i hrvatsku kulturu. Premda se vjera danas više nego prije podvrgava raznim propitivanjima koja dolaze iz onoga mentaliteta koji životne sigurnosti želi svesti na suženo poimanje racionalnoga i znanstvenoga, oslanjajući se na tehnološke pomake (usp. Benedikt XVI., *Porta fidei*), kao Crkva znamo da vjera ponire u dubine istine. I to danas svjedočimo.

3. Gledajući nas okupljene, u molitvi i pjesmi, u hodu i blizini; promatrajući naše geste kojima izražavamo zahvalu i preporuke, prinošenje i zavjete, ljudi koji nemaju vjere mogu se pitati zašto to činimo; odakle nam ta potreba i koja je svrha; u kakvome su suodnosu suvremena pitanja i ovo naše slavlje.

Svjesni smo da živimo u Europi, u tzv. zapadnoj civilizaciji, odnosno u onome dijelu svijeta koji je prvi osjetio pogubne posljedice sekularizma. Danas u slojevitim okolnostima gospodarskih i društvenih poteškoća jasnije vidimo da su one plod moralnih stranputica koje su u svojoj jezgri kriza vjere. Istina je i to da je slabost vjere usko vezana uz oslabljenost razumskoga pristupa, te se s raznih strana pokušava nametnuti dojam kako je čovjeku uskraćen put do istine; kako do nje ne može doprijeti.

Marijanska svetišta, i mi u njima, očituju da je za pristup punini stvarnosti potrebno svjetlo vjere, jer onaj tko vjeruje istinski razumije i vidi stvarnost u njezinome dubljem smislu. Čuli smo riječi iz Knjige Otkrivenja: otvori se hram Božji na nebu; pokaza se Kovčeg saveza; pokaza se veliko znamenje na nebu: Žena zaodjenuta suncem; i pokaza se drugo znamenje na nebu – Zmaj velik; začujem glas na nebu silan: »Sada nastaje spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova!«. Darom vjere vidljivi su i čujni znakovi koji ne pripadaju zemaljskomu, nego pomažu razumjeti zbilju na našem hodočašću zemljom.

Kao što piše papa Franjo, vjera je sposobna osvjetliti sav ljudski život i postojanje (usp. LF, 4). To je moguće jer vjera se ne može svesti na privatnost (usp. LF, 22); ona nije tek neko subjektivno mišljenje, niti se ograničuje na neku skupinu ljudi. Ona je oblik spoznaje i razumijevanja istine, osobito istine o posvemašnjoj Božjoj ljubavi koja se tiče temeljnoga iskustva svakoga čovjeka. Vjera je usko povezana s ljubavlju. Tako smijemo reći da tamo gdje je u krizi istina, gdje se ona relativizira, postoji dublja kriza ljubavi, jer je zanemarena važnost vjere. Taj nam put otvara oči, da vidimo gdje se rađaju naše tjeskobe; odakle zabrinutost, nezadovoljstvo i narušeni odnosi; da bismo dali više mjesta vjeri.

4. Današnja svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije u nebo osobito je povezana s četvrtim dijelom Enciklike koja osvjetljava povezanost vjere i općega dobra. Vjera se ne tiče samo onostranosti, nego je uvijek konkretna zauzetost. Vjera s pogledom prema vječnosti ljude ne ostavlja nepokretnima. To potvrđuju tolika djela kršćanske ljubavi i skrbi za potrebne; taj je trag moguće slijediti u najuzvišenijim umjetničkim djelima i dosezima ljudskoga duha.

Zapravo, povijest pokazuje da vjernici svaku zemaljsku stvarnost promatraju u svjetlu vjere. Nema niti jednoga iskustva, događaja i doživljaja koji se ne može gledati u svjetlu vjere. A s druge strane: kako bi se samo odgovornije i poniznije postupalo, donosilo odluke, ophodilo s drugima, kada bi se mislilo na vječnost. Jer, ako se zakloni i oslabi, ili – što je najgore – pokuša ugasiti svjetlo vjere i savjesti, tada mrak obuzima prostore odnosa među ljudima, u obiteljima, među skupinama, ali i među narodima i državama, unoseći nemir i nepravde.

Uznesenje Bogorodice ostvarenje je čežnje za novim svijetom koji nam je darovan Kristovim uskrsnućem. U njoj promatramo ispunjenje vjere i poraz posljednjega Božjeg neprijatelja; rušenje zadnje zapreke do radosti zajedništva s Bogom.

5. U prenošenju vjere posebnu ulogu ima obitelj. Papa Franjo kaže: »Tu prije svega mislim na stabilnu zajednicu muškarca i žene u braku. Ta je zajednica plod njihove ljubavi, koja je znak i prisutnost Božje ljubavi, priznavanje i prihvaćanje dobrote spolne različitosti, zbog čega se bračni drugovi mogu združiti u jedno tijelo i sposobni su rađati novi život...

Utemeljeni na toj ljubavi, muškarac i žena mogu jedno drugom obećati uzajamnu ljubav činom koji uključuje cijeli život, i u kojem se zrcale mnogobrojne odlike vjere. Obećati trajnu ljubav može se samo tada kada se otkrije naum koji je veći od vlastitih planova, koji nas podupire i omogućuje nam darivati cjelokupnu budućnost ljubljenoj osobi. Vjera nam isto tako pomaže shvatiti rađanje djece u svojoj dubini i bogastvu, jer pomaže u njima prepoznati ljubav Boga Stvoritelja, koji nam daruje i povjerava misterij nove osobe« (LF, 52), naglašava papa Franjo i objašnjava:

»U obitelji vjera prati sva životna doba, počevši od djetinjstva: djeca se uče uzdati u ljubav svojih roditelja. Zbog toga je toliko važno da roditelji u obitelji njeguju zajedničke izraze vjere, da prate djecu u njihovu rastu u vjeri. Osobito mladi, koji prolaze kroz životno doba koje je tako složeno, bogato i važno za vjeru, moraju osjetiti blizinu, potporu i pozornost obitelji i crkvene zajednice na njihovu putu vjere« (LF, 53), upozorava nas Sveti Otac. Naime, iako je vjera Božji dar, ona traži da bude vidljiva i življena, osobito kod onih koji su pozvani prvi svjedočiti ljubav.

Dragi kršćanski roditelji, u svome plemenitom i zahtjevnom poslanju budite istinski Božji suradnici u usmjeravanju svoje djece prema dobroj budućnosti. Riječima i djelima prenosite temeljne istine o životu i ljudskoj ljubavi. Nasuprot »kulture otpada«, koja relativizira vrijednost ljudskoga života, kako to kaže papa Franjo, roditelji su pozvani svojoj djeci prenositi svijest da život uvijek treba štiti, sve od majčina krila, priznajući ga darom Božjim i jamstvom budućnosti čovječanstva, ali su jednako tako pozvani prenositi svijest o poštivanju starijih, naročito djedova i baka, koji su živi spomen jednoga naroda i koji prenose životnu mudrost (usp. Papinu poruku za brazilski nacionalni tjedan obitelji, kolovoz 2013.).

6. Draga braćo i sestre, posebno nas raduje što taj odgovor Crkve pronalazimo utjelovljen u našim župnim zajednicama, u našim nedjeljnim slavljinama, u hodočašćima; u ovome odgovoru vjere koji je i složen i jednostavan. Složen je zbog društvenih okolnosti u kojima živimo; zbog potreba koje osjećamo, a jednostavan zbog kršćanske radosti koja se otvara pred nama.

Sve je to lako moguće provjeriti i danas na našem hodočašću, naročito zbog prisutnosti djece. Dragi roditelji, upravo ovdje ne uskratite svojoj djeci odgovore ljubavi, te tragove svjetla vjere. Dok su uz vas; dok se kreću u svetištu, vodite ih i odgovarajte im srcem, objašnjavajte im slike i prostore, dopustite im znatiželju koja će izazvati i vaša pitanja. Jer onaj odgovor koji prihvate djeca, najbolje je polazište za odgovore na pitanja odraslih. Poučavajte ih da budu privržena Isusovoj Majci i da je poštuju, jer kada

osjetite da su vaše ruke preslabe da biste ih nosili i noge nesigurne za hod kroz život, Majčin će ih pogled voditi. A svjetlo vjere upaljeno vašom ljubavlju omogućit će im da ne odustanu i da se, ako zalutaju, mogu vratiti na put radosti.

Roditelji, blagoslovite svoju djecu i uzajamno se prihvatite novom ljubavlju. Supružnici, molite jedni za druge; ispovjedite se i oprostite jedni drugima. U svjetlu neba neka se obnovi sve što je obavijeno nejasnoćama i grijehom. Svjetlo vjere pronalazi nove početke.

Svjetlo vjere potrebno je svakomu od nas, ali ta potreba tiče se i našega naroda, naročito najodgovornijih za život hrvatskoga društva. Za njih često molimo svjetlo Božjega Duha, ali to nas ne oslobađa od naše odgovornosti kao vjernika. U konačnici, o brizi za svjetlo vjere u nama, ovisi i svjetlo na putu Domovine i naroda hrvatskog.

Neka vas sve ovdje prisutne i one koje smo u srcu povelili sa sobom Majka Božja Bistrička blagoslovi i čuva. Ona je – kako pjevamo – »od sunca sjajnija i od zvijezda krasnija«; ona, majka Božjega svjetla zna najbolje sve naše nevolje. Amen.